

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.066 van 15 januari 2014
in de zaak A. 208.477/XIV-34.871**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bo Piedfort
kantoor houdend te 2300 Turnhout
Gemeentestraat 4/6
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 8 april 2013, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 98.429 van 6 maart 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 9614 van 22 april 2013 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

Verweerder heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 november 2013 om 10.30 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carmenta Decordier, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Bo Piedfort, die verschijnt voor verweerder, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verweerder dient op 3 september 2012 een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) in. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verklaart die aanvraag met een beslissing van 10 oktober 2012 niet-ontvankelijk.

Op 6 november 2012 stelt verweerder tegen die beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigt de hierboven genoemde beslissing met een arrest van 6 maart 2013. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij werpt in een eerste middel de schending op van artikel 9ter, § 1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, van artikel 4 van het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de materiële motiveringsplicht.

Zij citeert de motivering van het bestreden arrest en wijst erop dat het door verweerder bij zijn aanvraag gevoegd medisch attest niet voldoet aan het model zoals voorgeschreven door het op 24 januari 2011 gewijzigd koninklijk besluit van 17 mei 2007. Dat model voorziet de vermelding van “Naam, handtekening en stempel van de arts”, hetgeen ook op het door verweerder ingediend medisch attest staat. Nochtans bevat dit medisch attest geen handtekening, noch een (handgeschreven) naam doch enkel een naamstempel. De verzoekende partij is van oordeel dat dus niet met zekerheid kan worden vastgesteld dat de geneesheer werkelijk het standaard medisch getuigschrift heeft ingevuld. Zij citeert twee vergelijkbare arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de naamstempel ontbrak.

De verzoekende partij acht een handtekening onontbeerlijk voor de authenticatie van een officieel stuk zoals een medisch attest. De aanvrager moet een standaard medisch getuigschrift overleggen waarvan het waarheidsgehalte uit het document zelf blijkt, zoals voorgeschreven door artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De eerste rechter heeft volgens de verzoekende partij de in het huidige middel aangehaalde bepalingen miskend door te oordelen dat het doel van de regelgeving werd bereikt vermits het door huidige verweerder gebruikte getuigschrift inhoudelijk overeenstemt met het standaard medisch getuigschrift en de aanvraag dus niet zonder meer onontvankelijk had mogen worden verklaard op basis van het gegeven dat het standaard medisch getuigschrift niet werd gebruikt.

5. In de memorie van antwoord stelt verweerder dat het standaard medisch getuigschrift volgens de verzoekende partij de naam, de handtekening, de stempel en het

RIZIV-nummer van de betrokken arts moet bevatten. Volgens verweerder wordt nergens bepaald dat deze voorwaarden cumulatief zijn noch dat zij op straffe van niet-ontvankelijkheid van de aanvraag zijn voorgeschreven. Door een handtekening van de arts te eisen, is de verzoekende partij haar bevoegdheid te buiten gegaan of heeft zij op zijn minst kennelijk onredelijk gehandeld. Het medisch attest vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, zodat het volledig conform is aan het standaard medisch getuigschrift en volledig aan de ratio legis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet beantwoordt.

Verweerder merkt nog op dat het koninklijk besluit van 17 mei 2007 slechts de identificatie van de betrokken arts tot doel heeft en dat zijn medisch attest de naam, het adres, het telefoonnummer, de stempel en het RIZIV-nummer van de betrokken arts vermeldt. Het gaat dan ook niet op om te stellen dat de dienst Vreemdelingenzaken de arts niet kon identificeren. Verweerder besluit dat een stempel en het RIZIV-nummer volstaan en dat de handtekening niet essentieel is om de identiteit van de arts te kunnen nagaan.

6. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij het middel.

Beoordeling

7. In de aanvankelijk bestreden beslissing wordt vastgesteld dat in het bij de aanvraag gevoegde document op naam van verweerder de handtekening van een arts ontbreekt, zodat het niet als een medisch attest kan worden beschouwd. Bij gebrek aan een standaard medisch getuigschrift wordt de aanvraag dan niet-ontvankelijk verklaard.

Betreffende het ontbreken van de handtekening op het bij de aanvraag gevoegd medisch attest wordt in het bestreden arrest het volgende overwogen:

“Tevens werd op dit document een stempel aangebracht met vermelding van de naam van de dokter die het medisch attest heeft ingevuld, met vermelding van zijn adres en telefoonnummer, alsook met vermelding van zijn RIZIV-nummer. Aldus blijkt de vaststelling van verweerder in de bestreden beslissing dat het enkele feit dat dit medisch getuigschrift niet werd ondertekend door de arts maakt dat dit document niet beschouwd kan worden als een standaard medisch getuigschrift kennelijk onredelijk. Immers kan aan de hand van de stempel worden nagegaan wie het standaard medisch attest heeft ingevuld. De arts kon via zijn adres en telefoonnummer eenvoudig geïdentificeerd en zo nodig gecontacteerd worden en bovendien liet ook het

RIZIV-nummer een identificatie van de geneesheer toe. De beoordeling van verweerder dat er in casu geen sprake is van een standaard medisch getuigschrift is kennelijk onredelijk.

De materiële motiveringsplicht is geschonden.”

Artikel 9ter, § 1, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf per aangetekende brief moet worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en vergezeld moet zijn van een standaard medisch getuigschrift zoals voorzien door de koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad en dat de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermeldt. Het model van dat standaard medisch getuigschrift is vastgelegd in de bijlage aan het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 24 januari 2011.

Op grond van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag niet-ontvankelijk indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

In het hierboven genoemde model van het standaard medisch getuigschrift is uitdrukkelijk de vermelding voorzien van “NAAM, handtekening en stempel van de arts: RIZIV-nummer”. Het gaat duidelijk om een ontvankelijkheidsvoorwaarde, uit de handtekening van de arts blijkt immers dat hij zelf het getuigschrift heeft opgesteld. Ook in de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot de wijziging van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft geleid is gesteld dat “(d)e aanvraag (...) onontvankelijk (zal) worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (...), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden”. (Parl. St., kamer, zitting 2010-2011, nr. 0771/001, 147)

Door in het bestreden arrest te overwegen dat het enkele feit dat het medisch attest niet is ondertekend niet maakt dat dit getuigschrift niet als een standaard medisch getuigschrift kan worden beschouwd en dat aan de hand van de stempel kan worden nagegaan wie het medisch getuigschrift heeft ondertekend, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en artikel 4 van het

koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen geschonden. Het eerste middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 98.429 van 6 maart 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overgeschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. Verweerder wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien januari tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen